

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐาน และอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยไว้มีจำนวน 12 ข้อ ดังนี้

1. เยาวชนจะกระทำความผิดมากกว่าเด็ก
2. เด็กและเยาวชนเพศชาย จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนเพศหญิง
3. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกัน จะกระทำความผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
4. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความรักความอบอุ่นเหมาะสมพอควร จะกระทำความผิดน้อยกว่าครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
5. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่อวันต่ำ จะกระทำความผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่อวันสูง
6. เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด จะกระทำความผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนไม่แออัด
7. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวและเครือญาติที่เคยกระทำความผิดจะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวและเครือญาติที่ไม่เคยกระทำความผิด
8. เด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนไม่ดี จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนดี

9. เด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาชั้นต่ำ จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาชั้นสูงกว่า
10. เด็กและเยาวชนที่สามารถชื้อยาบ้าได้ในราคาถูก จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่สามารถชื้อยาบ้าในราคาแพง
11. เด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถขายยาบ้าได้ง่าย จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถขายได้ยาก
12. เด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถหาชื้อยาบ้าได้ง่าย จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถหาชื้อยาบ้าได้ยาก

การนำเสนอผลการพิสูจน์สมมติฐาน เรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

ผลการศึกษามีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 1 เยาวชนจะกระทำความผิดมากกว่าเด็ก

ตารางที่ 38 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

อายุ	การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ครอบครองไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
เด็ก	5 (27.8%)	9 (50%)	-	4 (22.2%)	18 (100%)
เยาวชน	43 (16.8%)	94 (36.7%)	61 (23.8%)	58 (22.7%)	256 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100.0%)

Chi-square = 6.237

Significance = 0.101

จากตารางที่ 38 พบว่าเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าในทุกข้อหามากกว่าเด็ก โดยเฉพาะข้อหามียาบ้าไว้ในครอบครองมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเด็ก (ผู้มีอายุตั้งแต่ 7 ปี แต่ไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์) หรือ เยาวชน (อายุตั้งแต่ 14 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกิน 18 ปี) กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 39 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนครั้งที่กระทำ
ความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

อายุ	จำนวนครั้งที่กระทำผิด		รวม
	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิดซ้ำ	
เด็ก	11 (61.1%)	7 (38.9%)	18 (100%)
เยาวชน	110 (43%)	146 (57%)	256 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100.0%)

Chi-square = 2.245

Significance = 0.134

จากตารางที่ 39 พบว่าเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนครั้งที่กระทำผิดด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า

นอกจากนี้ จากการวิจัยพบว่า เด็กจำนวนมากที่ถูกจับกุมดำเนินคดีในช่วงอายุเป็นเด็กและเมื่ออายุผ่านเข้าช่วงเยาวชน ก็กระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีก เยาวชนจึงกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาบ้ามากกว่าเด็ก

สมมุติฐานที่ 2 เด็กและเยาวชนเพศชาย จะกระทำผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนเพศหญิง

ตารางที่ 40 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า

เพศ	การกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
ชาย	40 (18.1%)	87 (39.4%)	47 (21.3%)	47 (21.3%)	221 (100%)
หญิง	8 (15.1%)	16 (30.2%)	14 (5.1%)	15 (28.3%)	53 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100.0%)

Chi-square = 2.622

Significance = 0.454

จากตารางที่ 40 พบว่าเด็กและเยาวชนเพศชายกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าในข้อหา มียาบ้าไว้ในครอบครองมีจำนวนมากที่สุด นอกจากนี้เด็กและเยาวชนเพศหญิงกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าในข้อหา มียาบ้าไว้ในครอบครองจำนวนมากที่สุดเช่นกัน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการกระทำผิดด้วยสถิติ Chi-square ที่

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ตารางที่ 41 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนครั้งที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

เพศ	จำนวนครั้งที่กระทำผิด		รวม
	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิดซ้ำ	
ชาย	95 (43.0%)	126 (57.0%)	221 (100%)
หญิง	26 (49.1%)	27 (50.9%)	53 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 0.639

Significance = 0.424

จากตารางที่ 41 พบว่า เด็กและเยาวชนเพศชายที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนครั้งที่กระทำ ความผิดด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชน ทั้งเพศหญิงและเพศชายมีโอกาสกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าได้ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกัน จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

ตารางที่ 42 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ความ สัมพันธ์ของ ครอบครัว	การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ครอบครอง ไว้เพื่อ จำหน่าย	จำหน่าย	
ความ สัมพันธ์ที่ดี ต่อกัน	16 (15.4%)	32 (30.8%)	27 (26.0%)	29 (27.9%)	104 (100%)
ความ สัมพันธ์ที่ไม่ ดีต่อกัน	32 (18.8%)	71 (41.8%)	34 (20%)	33 (19.4%)	170 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100%)

Chi-square = 13.281

Significance = 0.150

จากตารางที่ 42 พบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับข้อหาเมียบ้าไว้ในครอบครอง และสถานภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์ไม่ตื้นั้น มีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของครอบครัวกับการกระทำความผิดด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 43 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวกับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ความสัมพันธ์ในครอบครัว	จำนวนครั้งที่กระทำความผิด		รวม
	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิดซ้ำ	
ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	45 (43.3%)	59 (56.7%)	104 (38.0%)
ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกัน	76 (44.7%)	94 (34.4%)	170 (62.1%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 10.208

Significance = 0.017

จากตารางที่ 43 พบว่า เด็กและเยาวชนที่ครอบครัวมีความสัมพันธ์ไม่ดีต่อกัน จะกระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับยาบ้ามีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์

ระหว่างความสัมพันธ์ของครอบครัวกับจำนวนครั้งที่กระทำผิด ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรำพึง ศรีวิเชียร(2508) ที่ทำการวิจัยเรื่องลักษณะสภาพของเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่มาถึงศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง พ.ศ.2506 และ ทัดพงศ์ สุนทรพิพิธ (2518) ที่ทำการศึกษาวิจัยว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 88 มีสาเหตุมาจากขาดความรักใคร่ผูกพันในครอบครัว มีความขัดแย้งไม่ลงรอยระหว่างบิดามารดาหรือบิดามารดาหย่าร้างกัน และ ศิริพร หลิมศิริวงศ์ (2511) ทำการวิจัยเรื่องปัญหาครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องเข้ามาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง พบว่าสิ่งที่ผลักดันให้เด็กและเยาวชนหนีออกจากบ้านและคบเพื่อนไม่ดีจนกระทั่งกระทำความผิดนั้นเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจและการหย่าร้างของบิดามารดา เด็กมีความรู้สึกว่ครอบครัวไม่มีความสุข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 4 เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความรักความอบอุ่นพอเหมาะพอควร จะกระทำความผิดน้อยกว่าครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปะละเลย

ตารางที่ 44 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

การอบรมเลี้ยงดู	การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
ให้ความรักอบอุ่นพอเหมาะพอควร	43 (17.9%)	90 (37.5%)	54 (22.5%)	53 (22.1%)	240 (100%)
ปล่อยปะละเลย	5 (14.7%)	13 (38.2%)	7 (20.6%)	9 (26.5%)	34 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100%)

Chi-square = 2.622

Significance = 0.454

จากตารางที่ 44 พบว่าเด็กและเยาวชนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความอบอุ่นพอเหมาะพอควรจะกระทำความผิดในข้อหาซื้อขายยาบ้าไว้ในครอบครองมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับการกระทำความผิด

เกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการกำหนดพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน แต่ก็ไม่สอดคล้องต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาบ้า ถึงแม้ว่าเด็กและเยาวชนจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูให้ความอบอุ่นเหมาะสมพอควรแล้วก็ตาม ก็ไม่สามารถทำให้เด็กหรือเยาวชนไม่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าได้

ตารางที่ 45 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

การอบรมเลี้ยงดู	จำนวนครั้งที่กระทำความผิด		รวม
	กระทำความผิดครั้งแรก	กระทำความผิดซ้ำ	
ให้ความรักอบอุ่นพอเหมาะพอควร	111 (46.3%)	129 (53.8%)	240 (100%)
ปล่อยปะละเลย	10 (29.4%)	24 (70.6%)	34 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 3.424

Significance = 0.064

จากตารางที่ 45 พบว่าเด็กและเยาวชนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความอบอุ่นพอเหมาะพอควรจะกระทำคามผิดซ้ำเกี่ยวกับยาบ้าอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับจำนวนครั้งที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อเด็กและเยาวชนไม่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กหรือเยาวชนเกี่ยวกับยาบ้า เพราะ ถึงแม้ว่าเด็กและเยาวชนจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบพอเหมาะพอควรแล้วก็ตาม ก็กระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าได้ซ้ำอีก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 5 เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่อวันต่ำ จะกระทำความผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่อวันสูง

ตารางที่ 46 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวต่อวันกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

รายได้	การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
รายได้ต่อวันต่ำ	19 (17.9%)	42 (39.6%)	23 (21.7%)	22 (20.8%)	106 (100%)
รายได้ต่อวันสูง	29 (17.3%)	61 (36.3%)	38 (22.6%)	40 (23.8%)	168 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100%)

Chi-square = 2.230

Significance = 0.526

จากตารางที่ 46 พบว่าเด็กและเยาวชนที่ครอบครัวมีรายได้ต่อวันสูงจะกระทำความผิดข้อมามียาบ้าไว้ในครอบครองมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวต่อวันกับการกระทำความผิดด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็น

ว่า ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสาวภา วัชรกิตติ(2521) ซึ่งศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความยากจนของครอบครัว ซึ่งชี้ให้เห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจภายในครอบครัว ไม่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชนแต่อย่างใด

ตารางที่ 47 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวต่อวันกับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

รายได้	จำนวนครั้งที่กระทำความผิด		รวม
	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิดซ้ำ	
รายได้ขั้นต่ำ	42 (39.6%)	64 (60.4%)	106 (100%)
รายได้ขั้นสูง	79 (47.0%)	89 (53.0%)	168 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 1.444

Significance = 0.230

จากตารางที่ 47 พบว่าเด็กและเยาวชนที่ครอบครัวมีรายได้ขั้นสูงจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวต่อวันกับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-

square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกนั้น ไม่ได้มีผลมาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนแต่อย่างใด

สมมุติฐานที่ 6 เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด จะกระทำผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนไม่แออัด

ตารางที่ 48 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพถิ่นที่อยู่กับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า

สภาพถิ่นที่อยู่	การกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
ชุมชนแออัด	10 (11.2%)	28 (31.5%)	22 (24.7%)	29 (32.6%)	89 (100%)
ชุมชนไม่แออัด	38 (20.5%)	75 (40.5%)	39 (21.1%)	33 (17.8%)	185 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100%)

Chi-square = 10.420

Significance = 0.15

จากตารางที่ 48 พบว่าเด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่มีลักษณะเป็นชุมชนไม่แออัดจะกระทำคามผิดในข้อหาเมียบ้าไว้ในครอบครองจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสภาพถิ่นที่อยู่กับการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าในทุกซอกหนานั้น ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นในบริเวณที่เป็นชุมชนแออัดหรือแหล่งเสื่อมโทรมเท่านั้น แต่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าได้แพร่ระบาดไปยังเด็กและเยาวชนในทุกชุมชน

ตารางที่ 49 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพถิ่นที่อยู่กับจำนวนครั้งที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้า

สภาพถิ่นที่อยู่	จำนวนครั้งที่กระทำคามผิด		รวม
	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิดซ้ำ	
ชุมชนแออัด	33 (37.1%)	56 (62.9%)	89 (100%)
ชุมชนไม่แออัด	88 (47.6%)	97 (52.4%)	185 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 2.681

Significance = 0.102

จากตารางที่ 49 พบว่าเด็กและเยาวชนที่พักอยู่อาศัยในชุมชนที่มีลักษณะไม่แออัดจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสภาพถิ่นที่อยู่กับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบทางสถิติข้างต้นแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่อาศัยในชุมชนไม่แออัด หรือมีลักษณะที่เป็นชุมชนที่ดี ซึ่งแสดงให้เห็นการแพร่ระบาดของยาเสพติดประเภทยาบ้าว่าได้เข้าไปสู่ทุกชุมชน ไม่จำเป็นที่จะต้องกระทำความผิดในบริเวณชุมชนแออัดเท่านั้น เด็กหรือเยาวชนที่อยู่ในชุมชนที่ดีนั้นก็กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของชาคริต ก.สุริยะมณี และคณะ(2529) ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำของวัยรุ่น พบว่า มีปัจจัยที่สนับสนุนคือ การอาศัยอยู่ใกล้แหล่งที่มีการจำหน่ายและเสพยาเสพติด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 7 เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวและเครือญาติที่เคยกระทำคามผิดจะกระทำคามผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวและเครือญาติที่ไม่เคยกระทำคามผิด

ตารางที่ 50 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าของครอบครัวและเครือญาติกับการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ครอบครัวและเครือญาติกับการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้า	การกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
เคย	9 (10.3%)	33 (37.9%)	20 (23%)	25 (28.7%)	87 (100%)
ไม่เคย	39 (20.9%)	70 (37.4%)	41 (21.9%)	37 (19.8%)	187 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100%)

Chi-square = 5.880

Significance = 0.118

จากตารางที่ 50 พบว่าเด็กและเยาวชนที่ครอบครัวและเครือญาติไม่เคยกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าจะกระทำคามผิดซ้อหามียาบ้าไว้ในครอบครองมากที่สุด เมื่อ

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าของครอบครัวและเครือญาติกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าเด็กและเยาวชนที่ครอบครัวและเครือญาติไม่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า ก็สามารถกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้าได้เช่นกัน ไม่จำเป็นเสมอไปว่า เด็กหรือเยาวชนที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้าต้องมีครอบครัวและเครือญาติที่ เคยกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อน

ตารางที่ 51 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำความผิดเกี่ยวกับยา บ้าของครอบครัวและเครือญาติกับจำนวนครั้งที่กระทำ ความผิด เกี่ยวกับยาบ้า

ครอบครัวและเครือ ญาติกับการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้า	จำนวนครั้งที่กระทำ ความผิด		รวม
	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิดซ้ำ	
เคย	32 (36.8%)	55 (63.2%)	87 (100%)
ไม่เคย	89 (47.6%)	98 (52.4%)	187 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 2.815

Significance = 0.093

จากตารางที่ 51 พบว่าเด็กและเยาวชนที่ครอบครัวและเครือญาติไม่เคยกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้าที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุดเมื่อ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้าของครอบครัวและเครือ ญาติกับจำนวนครั้งที่กระทำ ความผิดด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าเด็กและเยาว ชนที่ครอบครัวและเครือญาติไม่เคยกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้า ก็สามารถกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำได้เช่นกัน ไม่จำเป็นเสมอไปว่า เด็กหรือเยาวชนที่กระทำ ความผิดซ้ำเกี่ยวกับยาบ้าต้องมีครอบครัวและเครือญาติที่เคยกระทำ ความผิดเกี่ยวกับ ยาบ้ามาก่อน

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 8 เด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนไม่ดี จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนดี

ตารางที่ 52 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการคบเพื่อนกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

การคบเพื่อน	การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
คบเพื่อนดี	13 (24.1%)	20 (37%)	10 (18.5%)	11 (20.4%)	54 (100%)
คบเพื่อนไม่ดี	35 (15.9%)	83 (37.7%)	51 (23.2%)	51 (23.2%)	220 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100%)

Chi-square = 0.482

Significance = 0.923

จากตารางที่ 52 พบว่าเด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนไม่ดีที่กระทำความผิดข้อหา มียาบ้าไว้ในครอบครองมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการคบเพื่อนกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 53 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการคบเพื่อนกับจำนวนครั้งที่
กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

การคบเพื่อน	จำนวนครั้งที่กระทำความผิด		รวม
	กระทำความผิดครั้งแรก	กระทำความผิดซ้ำ	
คบเพื่อนดี	35 (64.8%)	19 (35.2%)	54 (100%)
คบเพื่อนไม่ดี	86 (39.1%)	134 (60.9%)	220 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 11.635

Significance = 0.001

จากตารางที่ 53 พบว่าเด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนไม่ดีจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยา
บ้าซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการคบเพื่อนกับจำนวน
ครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา
ของกุลชลี สุภักณหเขต (2520) ซึ่งกล่าวถึงสาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอัน
เนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม เช่น จากการคบเพื่อนที่ทำตามค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง หรือจากสิ่ง
แวดล้อมที่ชักจูงไปในทางที่ดีได้

สมมุติฐานที่ 9 เด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาชั้นต่ำ จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาชั้นสูงกว่า

ตารางที่ 54 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ระดับการศึกษา	การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
การศึกษาชั้นต่ำ	28 (18.8%)	57 (38.2%)	30 (20.1%)	34 (22.8%)	149 (100%)
การศึกษาชั้นสูง	20 (16%)	46 (36.8%)	31 (24.8%)	28 (22.4%)	125 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100%)

Chi-square = 7.002

Significance = 0.637

จากตารางที่ 54 พบว่าเด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาชั้นต่ำจะกระทำความผิดเกี่ยวกับข้อหาซื้อขายยาบ้าไว้ในครอบครองมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าเด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับการศึกษาขั้นต่ำก็สามารถกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าได้ ไม่แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาขั้นต่ำ

ตารางที่ 55 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนครั้งที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ระดับการศึกษา	จำนวนครั้งที่กระทำคามผิด		รวม
	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิดซ้ำ	
การศึกษาขั้นต่ำ	60 (40.3%)	89 (59.7%)	149 (100%)
การศึกษาขั้นสูง	61 (48.8%)	64 (51.2%)	125 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 6.537

Significance = 0.088

จากตารางที่ 55 พบว่าเด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาต่ำจะกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนครั้งที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าเด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับการศึกษาขั้นต่ำก็สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับยาบ้าได้ ไม่แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาขั้นต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 10 เด็กและเยาวชนที่สามารถชื้อยาบ้าได้ในราคาถูก จะกระทำผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่สามารถชื้อยาบ้าในราคาแพง

ตารางที่ 56 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาของยาบ้ากับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ราคายาบ้า	การกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
ราคาถูก	26 (14.2%)	68 (37.2%)	45 (24.6%)	44 (24.0%)	183 (100%)
ราคาแพง	22 (24.2%)	35 (38.5%)	16 (17.6%)	18 (19.8%)	91 (100%)
รวม	48 (17.5%)	103 (37.6%)	61 (22.3%)	62 (22.6%)	274 (100%)

Chi-square = 0.499

Significance = 0.919

จากตารางที่ 56 พบว่าเด็กและเยาวชนที่ชื้อยาบ้าได้ในราคาถูกจะกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าในข้อหาซื้อขายยาบ้าไว้ในครอบครองจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาของยาบ้ากับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-

square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการซื้อยาบ้าได้ในราคาถูก นั้นคือ ยาบ้ามีราคาถูกหรือแพงก็ไม่มีผลต่อการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 57 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาของยาบ้ากับจำนวนครั้งที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ราคายาบ้า	จำนวนครั้งที่กระทำคามผิด		รวม
	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิดซ้ำ	
ราคาถูก	82 (44.8%)	101 (55.2%)	183 (100%)
ราคาแพง	39 (42.9%)	52 (57.1%)	91 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 0.094

Significance = 0.759

จากตารางที่ 57 พบว่าเด็กและเยาวชนที่มีความเห็นว่ายาบ้ามีราคาถูกและ
กระทำผิดซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาของยาบ้ากับ
จำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การกระทำความผิด
ซ้ำเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการซื้อยาบ้าได้ในราคาถูก
นั่นคือ ยาบ้ามีราคาถูกหรือแพงก็ไม่มีผลต่อการกระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับยาบ้าของ
เด็กและเยาวชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 11 เด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถขายยาบ้าได้ง่าย จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถขายได้ยาก

ตารางที่ 58 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการขายยาบ้ากับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

สามารถขายยาบ้าได้ง่าย	การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ครอบครองไว้เพื่อจำหน่าย	จำหน่าย	
เห็นด้วย	31 (16%)	67 (34.5%)	47 (24.2%)	49 (25.3%)	194 (100%)
ไม่เห็นด้วย	16 (20.8%)	34 (44.2%)	14 (18.2%)	13 (16.9%)	77 (100%)
ไม่ตอบ	1 (33.3%)	2 (66.7%)	-	-	3 (100%)
รวม	48 (17.5)	103 (37.6)	61 (22.3)	62 (22.6)	274 (100.0)

Chi-square =7.172

Significance = 0.305

จากตารางที่ 58 พบว่าเด็กและเยาวชนที่มีความเห็นว่าจะสามารถขายยาบ้าได้ง่ายและกระทำความผิดซ้ำมียาบ้าไว้ในครอบครองมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการขายยาบ้ากับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการขายยาบ้าได้ง่าย นั่นคือ การขายยาบ้าได้ง่ายหรือยากก็ไม่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการขายยาบ้ากับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

สามารถขายยาบ้าได้ง่าย	จำนวนครั้งที่กระทำความผิด		รวม
	กระทำความผิดครั้งแรก	กระทำความผิดซ้ำ	
เห็นด้วย	74 (38.1%)	102 (61.9%)	183 (100%)
ไม่เห็นด้วย	45 (58.4%)	32 (41.6%)	91 (100%)
ไม่ตอบ	2 (66.7%)	1 (33.3%)	3 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = 9.832

Significance = .007

จากตารางที่ 59 พบว่าเด็กและเยาวชนที่เห็นด้วยว่าสามารถจำหน่ายยาบ้าได้ง่ายและกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการขายยาบ้ากับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การกระทำคามผิดซ้ำเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการขายยาบ้าได้ง่าย นั่นคือสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำคามผิดเกี่ยวกับซ้ำยาบ้า เนื่องจากเด็กหรือเยาวชนสามารถจำหน่ายยาบ้าได้ง่าย ทำให้มีรายได้ดี ดังนั้นจึงกระทำคามผิดซ้ำอีก

สมมติฐานที่ 12 เด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถหาซื้อยาบ้าได้ง่าย จะกระทำคามผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถหาซื้อยาบ้าได้ยาก

ตารางที่ 60 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการซื้อยาบ้ากับการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ซื้อยาบ้าได้ ง่าย	การกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้า				รวม
	เสพยาบ้า	ครอบครอง	ไว้เพื่อ จำหน่าย	จำหน่าย	
เห็นด้วย	33 (16%)	78 (37.9%)	46 (22.3%)	49 (23.8%)	206 (100%)
ไม่เห็นด้วย	15 (22.1%)	25 (36.8%)	15 (22.1%)	13 (19.1%)	68 (100%)
รวม	48 (17.5)	103 (37.6)	61 (22.3)	62 (22.6)	274 (100.0)

Chi-square = 1.575

Significance = 0.665

จากตารางที่ 60 พบว่าเด็กและเยาวชนที่เห็นด้วยว่าซื้อยาบ้าได้ง่ายและกระทำผิดซ้ำมียาบ้าไว้ในครอบครองมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการซื้อยาบ้ากับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการซื้อยาบ้าได้ง่าย นั่นคือ การซื้อยาบ้าได้ง่ายหรือยากก็ไม่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 61 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการซื้อยา
น้ำกับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ซื้อยาบ้าได้ง่าย	จำนวนครั้งที่กระทำความผิด		รวม
	กระทำความผิดครั้งแรก	กระทำความผิดซ้ำ	
เห็นด้วย	88 (42.7%)	118 (57.3%)	206 (100%)
ไม่เห็นด้วย	33 (48.5%)	35 (12.8%)	68 (100%)
รวม	121 (44.2%)	153 (55.8%)	274 (100%)

Chi-square = .700

Significance = .403

จากตารางที่ 61 พบว่าเด็กและเยาวชนที่มีเห็นด้วยว่าสามารถซื้อยาบ้าได้ง่าย และกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าซ้ำอีกมีจำนวนมากที่สุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการซื้อยาบ้ากับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การกระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับยาบ้าของเด็กและเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการซื้อยาบ้าได้ง่าย นั่นคือ

การซื้อยาบ้าได้ง่ายหรือยากก็ไม่มีผลต่อการกระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับยาบ้าของเด็ก และเยาวชน

ตารางที่ 62 ตารางแสดงผลสรุปสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน	ไม่ปฏิเสธ	ปฏิเสธ
1. เยาวชนจะกระทำความผิดมากกว่าเด็ก		/
2. เด็กและเยาวชนเพศชาย จะกระทำความผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนเพศหญิง		/
3. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกัน จะกระทำความผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	/	
4. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความรักความอบอุ่นเหมาะสมพอควร จะกระทำความผิดน้อยกว่าครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยประหละเลย		/
5. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่อวันต่ำ จะกระทำความผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่อวันสูง		/
6. เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด จะกระทำความผิดมากกว่า เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนไม่แออัด		/
7. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวและเครือญาติที่เคยกระทำความผิดจะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวและเครือญาติที่ไม่เคยกระทำความผิด		/

8. เด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนไม่ดี จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนดี	/	
9. เด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาชั้นต่ำจะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาชั้นสูงกว่า		/
10. เด็กและเยาวชนที่สามารถซื้อยาบ้าได้ในราคาถูก จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่สามารถซื้อยาบ้าในราคาแพง		/
11. เด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถขายยาบ้าได้ง่าย จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถขายได้ยาก	/	
12. เด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถหาซื้อยาบ้าได้ง่าย จะกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นว่า สามารถหาซื้อยาบ้าได้ยาก		/